

Ο ΕΡΜΗΣ

Έτησία συνδρομή διὰ τὴν Σύρον - - Αρχὴ 24.
Διὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ ἐξωτερικόν - - 26.

Τιμὴ καταχώρησης πρὸς λεπτὰ 15- τὸν στίχον
Διὰ τὰ δικαστικά " 15. " "

(ΕΦΗΜΕΡΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ.)

ΑΡΙΘ. 344.

(ΕΝ ΣΥΡΩ ΤΗΝ 10. ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1846.)

ΕΤΟΣΗ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

Ἐνῶς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργῶς τῆς Γαλλίας κύριος Γυζώτος ἐνασχολεῖται εἰς τὰς ὑψηλὰς καὶ σπουδαίας ἐργασίας τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ἔχει κενὸν νὰ σκεφθῆ οὔτε περὶ διπλωματίας καὶ ἐνῶς εἶναι πιθανόν νὰ μὴ ἔχη τὴν παραμικρὰν γνώσιν περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ δήμου τῆς Σύρου, οὐδὲ ἂν ὑπῆρξεν ἡ ὑπάρχη μεταξὺ τῶν ζώντων ὁ κύριος Ἰωάννης Δούναθης, εἷς ἐκ τῶν ὑποψηφίων Δημάρχων τῆς νήσου τῆς Σύρου, ὁ γηραιὸς συντάκτης τῆς Ἀθηναῖς διατείνεται, δι' ἐνός ἀρθριδίου του καταχωρηθέντος εἰς τὸν ἀριθμὸν 1334. τῆς ἐφημερίδος του, ὅτι ὁ κύριος Πισκατῶρης μετὰ τοῦ κυρίου Ρουζοῦ ἐταξείδωσαν ἐσχάτως ἐνταῦθα, ἐπὶ σκοπῶν τοῦ νὰ κοινοποιήσωσιν εἰς τὸν ἐπίσκοπον τοῦ δυτικοῦ δόγματος τὴν θέλησιν τοῦ κυρίου Γυζώτου, ὡς πρὸς τὴν προτίμησιν τοῦ κυρίου Δαλεζίου εἰς τὴν Δημαρχίαν τῆς Σύρου, καὶ ὅχι τοῦ Ἰωάννου Δούναθ, τοῦ προστατευομένου παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου αὐτοῦ. Ἄς κρίνῃ τώρα τὸ κοινόν, ἂν ἔχωνται λογικῆς ταῦτα τὰ ὑπὸ τῆς Ἀθηναῖς δημοσιευθέντα, ἢ ἢναι παραμύθια γραιδίω.

Ὅλαι αἱ ἐφημερίδες τῆς ἀντιπολιτεύσεως κατακρίνουσιν τοὺς Βουλευτὰς τῆς πλειονοψηφίας. Καὶ αἱ μὲν τοὺς ὀνομάζουσιν Γιαντζάρους, αἱ δὲ ἀποδίδουσιν εἰς αὐτοὺς ἄλλα ἐπίθετα, νομίζουσαι ὅτι διὰ τῶν κατακρίσεων αὐτῶν προσβάλλουσιν τὸν Πρωθυπουργόν, καὶ δὲν συλλογίζονται αἱ ἀπερίσκεπτοι ὅτι διὰ τοῦ μέσου αὐτοῦ ἐπαινοῦσιν αὐτὸν καὶ μεγαλύνουσιν τὴν δόξαν του· διότι μ' ὄλην τὴν βουλευτικὴν κακοήθειαν,] κατὰ

τῆς ὁποίας πολλάκις καὶ ἡμεῖς εἶπομεν τὰ δέοντα, ἀλλὰ μετὰ τῆς δεούσης μετριότητος] κυβερνᾷ θαυμασίως τὸν τόπον, καὶ ὅτι μέμφονται τὸ ἔθνος καὶ τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἀποδεικνύουσαι τὸ μὲν, ὡς ἀνάξιον τοῦ νὰ κυβερνηθῆ συνταγματικῶς, διότι ἐκλέγει Βουλευτὰς ἀνικάνους νὰ ἐκπληρώσωσι προσηκόντως τοσοῦτον ἔξοχον καθῆκον, τὴν δὲ, ὡς καταφύγιον τῆς Βουλευτικῆς κακοήθειας· διότι ἂν ἐκ τῶν κυρίων Βουλευτῶν μας οἱ κακοῦθεις δὲν ἤλπιζον εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἥτις ἐδείχθη πάντοτε ἐτοίμη νὰ τοὺς δεχθῆ με ἀνοικτὰς τὰς ἀγκάλας καὶ νὰ τοὺς κάμῃ συντρόφους τῆς, δὲν ἤθελον γίνεσθαι κουνούπι τοῦ Πρωθυπουργοῦ, οὐδὲ ἤθελον κἀθησθαι διπλοπόδι ἀπέναντί του, ὅχι πλέον παρακαλοῦντες αὐτὸν, ἀλλὰ προστάζοντές τον.

Ἄς κρίνῃ καὶ κατὰ τοῦτο τὸ κοινόν τῆς Ἑλλάδος ἂν ἔμεινε πλέον λογικὴ εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, καὶ ἂν κατακρίνουσα τὴν βουλευτικὴν πλειονοψηφίαν, με πρόθεσιν τοῦ νὰ κατακρίνῃ τὸν Πρωθυπουργόν, δὲν ἀποδεικνύει ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ μόνος ἄνθρωπος, ὅστις δύναται νὰ κυβερνήσῃ τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τὸ Συνταγματικὸν πολίτευμα, τὸ ὁποῖον πολλοὶ ἐκ τῶν κυρίων Βουλευτῶν μας ἐθεώρησαν καὶ θεωροῦν, κατὰ δυστυχίαν τῆς πατρίδος μας, ὡς κέρας τῆς Ἀμαλθείας δι' αὐτοὺς καὶ διὰ τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους των.

Ἐνῶς ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ὅχι μόνον δὲν ἀπαιτεῖ παρὸς ἡμῶν τὴν πληρωμὴν τοῦ χρεωλῦτρου καὶ τοῦ τόκου τοῦ δανείου Ῥοτσχίλ, διότι ἀναγνωρίζει τὴν ἀνικανότητά μας τοῦ νὰ πληρώσωμεν πρὸς τὸ παρὸν τὸ χρέος μας αὐτὸ, καὶ κηδομένη τῆς εὐημερίας μας δὲν ἀξιοῖ νὰ λάβῃ ἀπὸ τὸ πτωχὸν ταμεῖον μας τὸ τελευταῖον λεπτὸν μας, καὶ νὰ γίνῃ πρόξενος ἀναρχίας εἰς τὸν τόπον μας· διότι ἡ κυβερνητικὴ μηχανὴ μας, ὡς

ἕκαστος συναισθάνεται, ἀμέσως θέλει παραλύσει, ὁπότεν ἡ Κυβέρνησις στερηθῆ τῶν μέσων τῆς ἰδίας αὐτῆς συντηρήσεως· ἐνῶς ἡ Γαλ. Κυβέρνησις δὲν μᾶς χαρακτηρίζει ἐκ τῶν βουλευτηρίων τῆς ὡς χρεωκόπους, οὐδὲ μᾶς ἐπαπειλεῖ με ἀναγκαστικά μέτρα· καὶ ἐνῶς ἀπεναντίας μᾶς χορηγεῖ νέους πόρους ὑπάρξεως, συντηρήσεως καὶ εὐημερίας, μᾶς δίδει δηλαδὴ νέον δεῖγμα τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀγάπης τῆς, τὰ ὄργανα τῆς ἀντιπολιτεύσεως, καὶ ἰδίως ὁ γηραιὸς τῆς Ἀθηναῖς Συντάκτης, αὐτοὶ οἱ σφόδρα πατριῶται [ὅτινες νυχθημερόν καταγίνονται διὰ τὸ καλὸν τῆς πατρίδος, τοὺς ὁποίους εὐχόμεθα πρὸς τὸν ὕψιστον ἢ ἀνταμείψῃ ἑκατονταπλασίονα κατὰ τὴν καρδίαν των, διὰ τὸ καλὸν τὸ ὁποῖον θέλουν τοῦ ἔθνους μας] μέμφονται τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν, τὴν κατακρίνουσιν καὶ τὴν συκοφαντοῦν, ὡς δῆθεν πλεονεκτοῦσαν με ζήμιαν μας· καὶ τοῦτο διατί; διὰ νὰ κατευνάσωσι τὸ μῖσος τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν κυβερνήσεων ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι παντοδύναμοι οὔσαι, ἀφοῦ ἐγνώριζον ποῖοι κατεβρόχιζον τὸ δάνειον ὑπὲρ τοῦ ὁποῖου ἐγγυήθησαν, ἀφοῦ ἐσυγχώρησαν νὰ τὸ κατεβροχίσωσι μέχρι τοῦ τελευταίου λεπτοῦ, ἀφοῦ ὡσαύτως γνωρίζουν ὅτι τὸ δάνειον αὐτὸ δὲν ὠφέλησε διόλου τὸ πολυπαλὸς ἔθνος μας καὶ ὅτι αἱ ἐσχάτως συμβᾶσαι πολιτικαὶ μεταβολαὶ κατέστησαν ἡ μόνη αἰτία, δι' ἣν ἀνικανοῦμεν νὰ πληρώσωμεν τὸ τοσοῦτον ὡς πρὸς αὐτὰς ἀσήμαντον χρέος μας, ἔχουν τὴν καλοσύνην νὰ μᾶς χαρακτηρίζωσι πανδημῶς ὡς χρεωκόπους, καὶ νὰ ἐπαπειλώσι τὴν κυβερνήσιν μας, ὅτι θέλουν κάμεν χρῆσιν ἀναγκαστικῶν μέτρων, διὰ ν' ἀφαιρέσωσιν ἀπὸ αὐτῆν τὰ μέσα τῆς ἰδίας τῆς συντηρήσεως, καὶ νὰ φέρωσι τὴν ἀναρχίαν εἰς τὸν τόπον μας διὰ νὰ κατασφαγῶμεν.
Ἄς κρίνῃ ἐκ τῆς συκοφαντικῆς αὐτῆς τὸ κοινόν τῆς Ἑλλάδος, ἂν ἔχωσι πατριωτισμὸν οἱ δημοσιογράφοι αὐτοὶ, καὶ ἂν κυκλοφορῇ Ἑλληνικὸν αἷμα εἰς τὰς φλέβας των.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ.

Ἡ λέξις ἐπανάστασις σημαίνει μεταβολὴν πολιτεύματος. Ἡ ἱστορία καὶ ἡ πολιτικὴ ὀνομάζουσιν ἐπαναστάσεις τὰς ἐπὶ τῶν κυβερνήσεων τῶν ἐθνῶν συμβαινούσας συμαντικὰς μεταβολὰς. Τὴν λέξιν αὐτὴν ἐφαρμόζουσιν κατὰ παράτασιν καὶ εἰς τῆς Διοικητικῆς περιπετείας· ἀλλ' ἐνταῦθα πρόκειται περὶ τῆς πρώτης σημασίας τῆς. Συνέβη ἐπανάστασις εἰς τὴν Ῥώμην, ὅτε μετὰ τὴν πτώσιν τῶν Ἰακρινῶν εἰσῆλθη τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα. Συνέβη καὶ εἰς τὴν Γαλίαν τοιαύτη κατὰ τὸ ἔτος 1789. ὅτε μετὰ τὴν κυρίευσιν τῆς Βασιλείας, ἡ ἐθνικὴ σύνοδος μετεβίβασεν εἰς τὸν λαὸν τὴν κυριαρχίαν, τὴν ὁποίαν πρὸ πολλῶν αἰώνων ἐξήσκουν οἱ Βασιλεῖς, καὶ συνέταξε Σύνταγμα διαχωρίζον τὴν νομοθετικὴν ἀπὸ τὴν νομοταξικὴν ἐξουσίαν, ἀμφοτέρας ἀπορρέουσας ἀπὸ τὴν κυριαρχίαν αὐτὴν καὶ προσδιορισμένας νὰ τὴν ἀντιπροσωπεύωσι. Τὸ πολίτευμα αὐτὸ ἦτον ἀπομίμημα ἐν μέρει τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως. Συνέβη καὶ ἄλλη ἐπανάστασις κατὰ τὸ ἔτος 1792. ὅτε κατεστράφη ὁ θρόνος καὶ διεκηρύχθη ἡ δημοκρατία. Ἡ ἱστορία θέλει ἐκτιμῆσαι ἀμφοτέρας τὰς ἐπαναστάσεις ταύτας, διὰ τὰς ὁποίας ἐπέφερον αὐταὶ μεγάλας καταστροφὰς. Ἀποχρώντως εἶναι γνωστὸν, ὅτι ὅλαι αἱ πολιτικαὶ ἐπαναστάσεις οὔσαι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον κλονισμοὶ βίαιοι,

καὶ ἐπιφέρουσαι μεγάλας περιπετείας, ἀναπτύσσουσιν τὰς ἀνθρώπινους δυνάμεις καὶ τὰ πάθη, τὰ συνήθως συστελλόμενα καὶ καταστελλόμενα ἀπὸ τὸν νόμιμον τάξιν. Τὰ πάθη ταῦτα ἀποκτοῦν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νέαν ἐνεργητικότητα, εἴτε πρὸς τὸ καλὸν εἴτε πρὸς τὸ κακόν, κατὰ τὴν φύσιν καὶ τὸν χαρακτήρα τῆς ἐπαναστάσεως. Ὅσακις δημοκρατίαν γηραιάν καὶ διεφθαρμένην διαδέχεται ὁ ἀπολυτισμὸς, συμβαίνει τοῦτο, διότι ἡ δημόσιος ἠθικὴ διαφθίρεται, καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ αὐτὴ ὡς κινητήριον τῆς ἐξουσίας, οὐδὲ νὰ ἐνισχύσῃ τοὺς νόμους. Τότε οἱ ἰκανότητα καὶ ἐλαττώματα ἔχοντες ὑψοῦνται ὑπεράνω τῶν ὅσοι δὲν ἔχουν ἐλαττώματα, ἢ δὲν ἔχουν μῆτε ἐλαττώματα μῆτε ἀρετὰς. Οἱ πολλοὶ αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ κυβερνωῦνται, διότι ἡ γενικὴ θέλησις δὲν ἀξίζει πλέον νὰ ὀνομάζεται νόμος, καὶ ὁ δεσποτισμὸς ἐνός μόνου εἶναι ἑκατοντάκις προτιμώτερος τῆς ἀναρχίας, ἥτις εἶναι δεσποτισμὸς ὄλων καὶ ὄλων. Τοῦτο συνέβη εἰς τοὺς Ῥωμαίους μετὰ τὰς δύο τριανδρίας καὶ μέχρι τῆς Βασιλείας τοῦ Αὐγούστου. Ὑπεδουλώθησαν οὗτοι ἀλληλοδιαδόχως εἰς κακούργους ἔχοντας τόλμην καὶ εὐφυίαν, ἥτοι εἰς τὸν Μάριον, τὸν Σύλλαν, τὸν Κάρθωνα καὶ τὸν Κίνα. Μία φούκα δημοκρατῶν ἐμαχαίρωσαν τὸν Καίσαρα, τὸν ὁποῖον ἤθελον ἀφῆσαι νὰ ζῆσῃ, ἂν δὲν ἤθελε φαντασθῆ νὰ γίνῃ Βασιλεὺς, καὶ ὑπετάχθησαν ἅπαντες εἰς τὸν Ὀκτάβιον, ὅστις μὴ ἔχων εἰς τὸν χαρακτήρα του οὐδὲν ἀρκετὰ ἔξοχον διὰ νὰ δύναται νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, εἶχε κατ' ἔξοχὴν τὴν τέχνην τοῦ νὰ τοὺς διευθύνῃ.

Ἡ ἱστορία μᾶς διδάσκει ποῖα ὑπῆρξε τότε μετὰ ἑκατὸν ἔτη ἡ διαφορὰ τῶν Ῥωμαϊκῶν ἠθῶν, καὶ πόσον ἠξήνηθη ὑπὸ τοὺς διαδόχους τοῦ Αὐγούστου. Συμβαίνει δὲ τὸ ἐναντίον ὅτε αἱ καταχρήσεις ἐνός μόνου ἀντιφερόμεναι μετὰ τὰς γενικὰς τῆς δικαιοσύνης ἰδέας, καὶ μετὰ τὸ αἰσθημα τῶν φυσικῶν δικαιωμάτων, ὑποχρεοῦν τὸν λαὸν νὰ προτιμᾷ νόμους παρὰ κύριον. Καὶ ἐπειδὴ ἡ μεταβολὴ αὕτη δὲν δύναται νὰ κατορθωθῆ χωρὶς προσπάθειας καὶ κινήσους, προϋποθέτει τόλμην καὶ θυσίας. Οἱ ἄνθρωποι εἰς τοιαύτας περιστάσεις αἰσθανόμενοι τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐνωθῶσιν ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ συμφέροντος, κατασταίνονται πλέον εὐδιάθετοι εἰς τὴν ἀπάρησιν τῶν ἰδιαίτερον των συμφερόντων, αἱ καρδίαι ἀνυψοῦνται διὰ τοῦ κινδύνου καὶ ἡ δύναμις αὐξάνει διὰ τῶν προσκομμάτων. Ἡ ἐποχὴ τῆς δόξης καὶ τοῦ ἠρωτισμοῦ παντὸς ἔθνους ἐλευθέρου καταστάτος εὐρίσκειται εἰς τὰ χρονικὰ τοῦ κόσμου. Ἴδετε τοὺς Ῥωμαίους ἐπὶ Βρούτου τοῦ πρώτου. Ἴδετε τοὺς Ἑλβετοὺς ἐπὶ Γουλιέλμου Τέλλου, τοὺς Βαταβοὺς ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν δύο Νασσῶ, καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας τοὺς Ἀγγλοαμερικανούς. Ἴδετε τὴν ἀδυναμίαν τῶν μέσων των συγκρινόμενων μ' ἐκεῖνα τῶν ἐχθρῶν μετὰ τῶν ὁποίων ἐμελλον νὰ πολεμήσωσι, καὶ θέλετε ὁμολογήσει ὅτι ἐθριάμβευσαν διὰ τῶν τεραστίων τῆς σταθερότητος, τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς ἀφοσιώσεώς των. Παρατηρήσατε ὅμως ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι, οἱ Ἑλβετοὶ καὶ οἱ Βαταβοὶ ἦσαν πτωχοὶ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀπελευθερώσεώς των. Παρατηρήσατε προσέτι, ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι εἶχον τὴν ἐθνικὴν καὶ πολεμικὴν

Συνέχεια τῶς εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας καταχωρηθέντος ἄρθρου.

Οἱ βουλευταὶ οὔτινες δὲν ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ λαοῦ μήτε διὰ τὰ κυβερνώσι, μήτε διὰ τὰ διορίζουσι τοὺς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κράτους ἀναγκαίους ὑπαλλήλους, διότι ταῦτα εἶναι πλεονεκτήματα καθιερωθέντα ὑπὸ τοῦ Συντάγματος εἰς τοὺς ὑπουργοὺς καὶ εἰς τὸν Βασιλέα, ἀλλὰ μόνον διὰ τὰ συμπεράττωσι μετὰ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Γερουσίας εἰς τὴν σύνταξιν τῶν νόμων, παρανομοῦν προφανέστατα, ὡς ἀντιποιοῦμενοι δικαίωμα ἀλλότριον, ὅπότεν ἀξιοῦν νὰ διορίζωνται ὑπάλληλοι τῆς ἐξουσίας καὶ ὑπουργοὶ πολλακίς, πρόσωπα τὰ ὁποῖα αὐτοὶ εὐνοοῦν καὶ θέλουσι δικαίως δὲ θεωροῦνται ὡς ἐχθροὶ τῆς πατρίδος θανάσιμοι, ὅπότεν μὴ γενομένων δεκτῶν τῶν ἀξιώσεων τῶν καταφερόντων κατὰ τῆς ἐξουσίας. Τοιοῦτοι εἶναι κατὰ δυστυχίαν, φίλε ἀναγνώστα, πολλοὶ ἐκ τῶν κυρίων Βουλευτῶν μας, καὶ μάλιστα ὅσοι ἐνήργησαν πᾶν θεμιτὸν καὶ ἀθέμιτὸν διὰ τὰ καθέξωσιν αὐτὴν τὴν ἐντιμὸν καὶ ἐξαχρὸν θέσιν. Ἐὶ καλὸν λοιπὸν δύναται νὰ ἐλπίσῃ τὸ δυστυχὲς ἔθνος μας ἀντιπροσωπευόμενον ἀπὸ ἀνθρώπους, οὔτινες ὑπὲρ τῶν ἰδίων τῶν συμφερόντων θυσιάζουν τὰ ὑψηλότερα τῆς πατρίδος συμφέροντα; Ἡ εἶναι δύσκολον νὰ κατανοήσῃ τις, ὅτι δὲν εἶναι ἄλλος ὁ σκοπὸς τῶν ὅσοι παρεμειλοῦν τὰς ὑποθέσεις καὶ τὰ συμφέροντα τῶν ἐπιτηδεύματων τῶν, κάμνουν μεγάλας καὶ σημαντικὰς δαπάνας, δὲν κοιμῶνται περιφερόμενοι δι' ὅλης τῆς νυκτὸς εἰς τὰς οἰκίας τοῦ μὲν καὶ τοῦ δὲ διὰ τὰ βραδουργῶσι, διαπληκτίζονται μετὰ τῶν συμπολιτῶν τῶν, κινδυνεύουν πολλακίς καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν τῶν διὰ τὰ ἐκλεχθῶσι Βουλευταὶ, εἰμὴ μόνον διὰ τὰ θύσωσι καὶ ἀπωλέσωσι ὅπότεν ἐπιτύχωσι τὴν θέσιν αὐτῆν. Ῥίψε φίλε, προσεκτικὸν βλέμμα εἰς τὴν Διοικητικὴν, Δημοτικὴν καὶ Δικαστικὴν μας ἀθλιότητα, καὶ θέλεις ἰδεῖ, ὅτι καὶ Νομάρχαι, καὶ Ἐπαρχοὶ, καὶ Δήμαρχοι, καὶ Ἀστυνόμοι, καὶ Δικασταὶ, καὶ Εἰσαγγελεῖς καὶ Εἰρηνοδίκαι, καὶ Κλητῆρες καταχρῶνται ἀναίδως, ἀναφανδὸν, μὲ μέγιστον κοινωνικὸν σκάνδαλον, ἀλλὰ καὶ ἀτιμωρητεῖ, διότι ὑποστηρίζονται ἀπὸ Βουλευτὰς μετὰ, τῶν ὁποῖων ἀναμφιβόλως εἶναι σύντροφοι, καὶ διανέμουν μετὰ τῶν τὰ ἐκ τῶν καταχρήσεων αὐτῶν προκύπτοντα κέρδη. Τοιοῦτοι λοιπὸν ἐντιμοὶ βουλευταὶ ὑποστηρίζουν τὴν κακοῦθιαν καὶ τὰς καταχρήσεις διὰ ταύτην τὴν αἰσχρὰν ἀπόλαυσιν, καὶ διὰ τὰ μεταχειρισθῶσι τοὺς ὑπαλλήλους αὐτοὺς ὡς ὄργανα ὑπὲρ αὐτῶν εἰς τὰς νέας βουλευτικὰς ἐκλογὰς. Ῥίψε λέγομεν

προσεκτικὸν βλέμμα εἰς τὴν διοικητικὴν, δημοτικὴν καὶ δικαστικὴν μας ὑπηρεσίαν, καὶ θέλεις ἰδεῖ ὡς εἰς | κάτοπτρον τι ὑποφέρει ὁ δυστυχὲς λαὸς καὶ πόσον ἐλκεῖν ἔχει ἡ κατὰστασίς μας. ὄλων δὲ αὐτῶν τῶν δυστυχιῶν μας αἰτία εἶναι Βουλευταὶ τινες, καὶ μάλιστα ἐξ ἐκείνων οὔτινες ἔκαμον μεγάλας θυσιάς διὰ τὰ ἀπολαύσωσι τὴν ἀντιπροσωπείαν τῶν ἐπαρχιῶν τῶν. Εἶναι δὲ ἔργον ἀξίον θαυμασμοῦ καὶ ἐκπλήξεως, πῶς ἀπέναντι τοιαύτης κακοῦθειας κατισχύει ἡ χεὶρ ἥτις κρατεῖ τὰς ἡλίας τῆς Κυβερνήσεως. Ἄν δὲ τοιαύτη στιβαρὰ χεὶρ μόλις δύναται νὰ κατισχύσῃ πρὸς διατήρησιν τοῦλάχιστον τῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας, πῶς εἶναι δυνατόν, κατὰ τὴν ἀξίωσιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, νὰ διευθύνῃ ἄλλη ὁποιαδήποτε ἡμεῖς ἐπιτυχίας τὰς ἡλίας αὐτάς, χωρὶς ὁ λαὸς, κηρόμενος τῶν συμπερόντων του, νὰ γνωρίσῃ τὰ σφάλματα εἰς τὰ ὁποῖα ἐξώκειλε κατὰ τὴν προλαβοῦσαν Βουλευτικὴν ἐκλογὴν καὶ νὰ διορθώσῃ αὐτὰ εἰς τὴν μέλλουσαν, ἐκλέγων διὰ Βουλευτὰς του, ὡς εἰς τὸ προλαβόν φύλλον μας εἶπομεν, οὐχὶ ἀνθρώπους ἰδιοτελεῖς, φιλοδόξους, ἐκδικητικὸς καὶ μαινομένους ὅπότεν τοὺς κυριεύουν τὰ ἄγρια πάθη τῶν, διότι οἱ τοιοῦτοι καὶ τὴν ἡγεμονίαν θέλουσι προσπαθῆσαι νὰ καταστρέψωσιν ὅταν τοῦτο ἤθελε συνάδει μὲ τὰ συμφέροντα καὶ μὲ τὴν κενόδοξίαν τῶν, οὐχὶ ἀνθρώπους θυσιάζοντας τὴν παρουσίαν καὶ τὴν ἡσυχίαν τῶν καὶ διακινδυνεύοντας καὶ αὐτὴν τὴν ἰδίαν ζωὴν τῶν διὰ τὰ γίνωσι Βουλευταὶ, ἀλλ' ἀνδρας μετρίοφρονας, ἀπαθείς καὶ συντηρητικὸς, καὶ ἰδίως τοὺς ὅσοι θεωροῦν τὴν θέσιν αὐτῆν ὡς θάρος ἐπιβαλλόμενον εἰς αὐτοὺς ἀπὸ τοὺς συμπολίτας τῶν· διότι οἱ τελευταῖοι ὡς μὴ βραδουργῶντες διὰ τὰ γίνωσι Βουλευταὶ, οὐδὲ ὑποχρεώσεις ἀναδέχονται διὰ τὰ κάμωσι τὸν μὲν Ἐπαρχόν, τὸν δὲ Εἰρηνοδίκην, τὸν δὲ κλητῆρα, τὸν δὲ ὑγειονομικὸν ἢ τελωνειακὸν φύλακα κ. τ. λ. οὐδὲ γίνονται ἐπομένως ἐξ ἀνάγκης φορτίον τοῦ ἀρμολοῦ Ἐπουργοῦ, πρὸς ἐκπλήρωσιν ἱτῶν ὑποσχέσεων καὶ ὑποχρεώσεων τῶν αὐτῶν, προστατεύοντες πολλακίς καὶ συσταίνοντες πρόσωπα ἀνίκυνα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, οὐδὲ θέλουσι ἔχει ὡς ἐκ τούτου ἀφορμὰς παραπόνων κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ὅσας δὲν γίνονται δεκταὶ αἱ ἀπαιτήσεις τῶν. Ἐπομένως οἱ τοιοῦτοι ἀπαθείς καὶ μετρίοφρονες ἄνδρες, θέλουσι παρουσιάζεσθαι ἐνώπιον τῶν ὑπουργῶν μετὰ τῆς βδεούσης εἰς Βουλευτὰς ἀξιοπρεπέας καὶ μετριοφροσύνης, ὡς ἀνήκει εἰς ἄνδρας σεβομένους ἑαυτοὺς καὶ τὴν ἐξουσίαν. [Ἀκολουθεῖ]

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ὁ δικόβητος ἀρχιληστής τῆς μικρᾶς Ἀσίας Γεώργιος Νέγρος Σάμιος, ὅστις ἀφοῦ ἐπράξε τὰ μεγαλύτερα κλοουρήματα κατὰ ξηρὰν, ἠθέλησεν ἐσχάτως νὰ πράξῃ τοιαῦτα καὶ κατὰ θάλασσαν ἐπὶ κεφαλῆς μιᾶς σημαντικῆς πειρατῶν συμμορίας· ἀφοῦ ἐπληροφόρηθῃ ὅτι εἶχον σταλῆ πρὸς καταδίωξίν του αἱ ἐθνικαὶ Ἑλληνικαὶ κορβέται ὁ Λουδοβίκος καὶ ἡ Ἀμαλία, ὡς διὰ τοῦ τελευταίου φύλλον μας ἀνηγγελαμένον, καὶ ἐπομένως τὸ ἐθνικὸν ἀτιμολοῖον ὁ Ὄθων, καὶ ἐγνωρίσεν ὅτι ἦτον ἀδύνατον νὰ ὑπεκρύβῃ τὰς καταδιώξεις τῶν πλοίων αὐτῶν, μὴ τολμῶν δὲ νὰ πατήσῃ τὸ Ὀθωμανικὸν καθίστατο ἀναπόφευκτος, μετέβη ἐνταῦθα ἐκ τῆς νήσου Ἰκαρίας ὑπὸ ἄλλο ὄνομα καὶ ὡς ναύτης μὲ ἐν πλοιάριον ἀνήκον καὶ αὐτὸ, ὡς πληροροῦμεθα, εἰς τὴν συμμορίαν τῶν πειρατῶν, μὲ σκοπὸν, φαίνεται, νὰ μεταβῇ ἐντεῦθεν ἀγνωρίστος εἰς κἀνὲν ἄλλο κράτος, καὶ ἐκεῖ ν' ἀπολαύσῃ τὰς τῶν κλοουρημάτων του εὐχαριστήσεως. ἀλλὰ μετὰ πενταήμερον ἐν τῷ λιμένι μας διατρίβῃ, ὅπου ἐκαθαρίζετο, ἐγνωρίσθη ἀπὸ τινος, ὑπὸ τῶν ὁποῖων εἰδοποιήθη ὁ κύριος Νομάρχης διέταξε τὴν κράτησίν του, καὶ ἦδη εὐρίσκεται ὑπὸ φυλάκισιν καὶ ἀνάκρισιν ὁμοῦ μὲ τινος ἐκ τῶν συντρόφων του, συλληφθέντας ἐνταῦθα καὶ εἰς Μύκωνον.

Συγχαίρομεθα τοὺς φιλησυχούς καὶ εἰρηνικοὺς λαοὺς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τὸ ἐμπόριον, διότι ἀπῆλλαξαν ἀπὸ ταύτην τὴν δειρὴν μάστιγα, ἥτις ἐπροξένησεν εἰς αὐτοὺς σημαντικὰς ζημίας καὶ ἀησυχίαν, καὶ ἐπικαλούμεθα ταύτοχρῶνως τὴν προσοχὴν τῆς ἐξουσίας, διὰ τὰ μὴν [ἐσκαμοταρῆσθῃ] ὑπεξαίρεθῃ ἀπὸ τοὺς ὄνυχας τῆς ἀστυρηᾶς δικαιοσύνης καὶ τῶν νόμων αὐτὸς καὶ οἱ σύντροφοί του, ὡς ἐσκαμοταρῆσθῃ θαυμασιῶς κατὰ τὴν προλαβοῦσαν σύνοδον τοῦ κλοουροδικείου ὁ Λιανόπουλος, καὶ κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν οἱ ληστεύσαντες ἐν τῇ Εὐβοίᾳ τοὺς Σάξονας, καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι μὲ μέγιστον τῶν συμπολιτῶν μας σκάνδαλον, διὰ τὰ ἱκανοποιηθῆ ἡ κοινωνία, καὶ διὰ τὰ δεῖξωμεν εἰς τὸν ἔξω κόσμον, ὅτι λησταὶ πειραταὶ καὶ κλοουροὶ, ἔστωσαν καὶ ἄλλοθενεῖς, δὲνεύρισκουν ἄσυλον ἐν τῇ Ἑλλάδι.

— Μετὰ τὴν προλαβοῦσαν τοῦ κλοουροδικείου μας σύνοδον, ἐπειδὴ οἱ κύριοι ἐνορκιοὶ, ἐκτὸς μικρῶν τινῶν σφαλμάτων εἰς τὰ ὁποῖα ὑπέπεσαν καὶ τὰ ὁποῖα δὲν πρέπει ν' ἀποδοθῶσιν εἰς αὐτοὺς, εἶχον δώσει τρανὸν δείγμα δικαιοσύνης καὶ ἀμεροληψίας, προετρέψαμεν τὴν Κυβέρνησιν νὰ διατάτῃ τὸ

ἀλαζωνεῖαν, ἥτις συνέτεινε πάντοτε ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τῶν, ὅτι οἱ Ἑλβετοὶ ἐπροστατεύοντο ἀπὸ τὰ ὄρη καὶ τοὺς βράχους τῶν, καὶ ὅτι οἱ Βαταβοὶ ὑπερασπίζοντο τὴν θρησκείαν τῶν. αὐταὶ δὲ εἶναι ἀρχαὶ δυνάμεις καὶ μετὰ ἀντιστάσεως. Οἱ Φλανμανδοὶ δὲν εἶχον τὰ μέσα ταῦτα ἦσαν μὲν πλούσιοι, ἀλλ' ἀπεσπάρτησαν κατὰ τοῦ Δουκὸς τῆς Ἀλβης, κατὰ τῆς ἱεροκρισίας καὶ κατὰ τῆς παραβιάσεως τῶν προνομίων τῶν· ἀπεδόθησαν εἰς αὐτοὺς τὰ προνομία τῶν, καὶ ὑπετάγησαν.

Οἱ Ἀγλαμερικανοὶ καίτοι πλουτίσαντες διὰ τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, εἶχον ἐν γένει τὴν ἀπλότητα τῶν πατριάρχικων ἠθῶν, τὰ ὁποῖα ἐχρεώστων εἰς αἰτίας ἀρχικὰς, ἐπιτοπίους καὶ ἐνδημικὰς, ἀρκετὰ γνωστὰς εἰς τοὺς περωτισμένους· ὡστε δὲν θεωρῶ ἀναγκασίον νὰ λεπτομερῶ ἐνταῦθα περὶ αὐτῶν μὲ ἀρκετὸ μόνον νὰ συνάξω ἀπὸ τὴν συνοπτικὴν ἐκθεσί μου, ὡς ἀλήθειαν ὑπὸ τῆς πείρας ἐπιβεβαιουμένην, ὅτι οἱ λαοὶ ἐδείχθησαν πάντοτε ἐνάρετοι καὶ ἐνδοξοί, ὅταν ἀπέκτησαν τὴν ἐλευθερίαν τῶν.

Ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπανάστασιν ἔδειξε τοὺς Γάλλους ὑπὸ ἐποψίν ἐκ διαμέτρου ἀντιθετοί, τοῦτο εἶναι ἄξιον τῆς ἐρεύνης μας, καὶ ἡ ἱστορία θέλει τὸ ἐξηγήσει ἐντελῶς περὶ αὐτοῦ τοῦ ἀντικειμένου διαπραγματευόμενος καὶ ἐγὼ θέλω ἐκθέσει περιληπτικῶς τὰ συμβάντα.

Κατὰ πρῶτον εἶπον περὶ προσπαθειῶν καὶ κινδύνων τοὺς ὁποῖους προῦποθέτουν αἱ μεγάλα πολιτικὰ τρικυμία. Καὶ πραγματικῶς οἱ Ῥωμαῖοι, οἱ Ἑλβετοὶ, οἱ Βαταβοὶ, οἱ Ἀγλαμερικανοὶ καὶ πρὸ πάντων οἱ τελευταῖοι, δὲν εἶχον ἀποφασίσει νὰ συντρέψωσι τὰς ἀλύσεις τῶν, εἰμὴ ὅτε τὸ θάρος ὑπῆρξεν ἀνυπόφορον, καὶ ἡ τυραννία τοὺς ὤθησεν εἰς τὸν σκοπὸν

αὐτόν. Ἡ ἐπανάστασις ἐγίνετο παρ' αὐτῶν, ὡς γίνεται φύσει, ὅταν οἱ λαοὶ θεωροῦν εἰς τὴν ὑπακοὴν ἐνυπάρχον περισσώτερον κακὸν παρὰ εἰς τὴν ἐπανάστασιν. Αὕτη εἶναι τὸ τελευταῖον τέρμα τῆς ὑπομονῆς τῶν ὑπηκόων καὶ τῆς ἀπρονοησίας τῶν κυρίων. Ἄλλ' ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1789, δὲν εἶχε διόλου τοιοῦτον χαρακτήρα. Ὁ λαὸς ἐπεφορτίζετο μὲν ἀπὸ φόρους, ὀλιγωτέρους δὲ ἀπ' ὅσους ἐπλήρωνεν ὑπὸ τὴν δυναστείαν Λουδοβίκου τοῦ τετάρτου. Ἦτο μεγίστη μὲν ἡ ἀταξία τοῦ οικονομικοῦ, ἀλλ' ἦτο μόνον ὁμολογουμένη καὶ προφανέστερα παρὰ εἰς τοὺς παρελθόντας χρόνους, τὸ δὲ περιβόητον ἔλλειμα ἦτον εὐκολώτερον ν' ἀναπληρωθῆ, παρ' ὅτι ἦτον εὐκόλον νὰ ἐπανορθωθῆ ἢ ἀνατροπῆ ἢ προξενηθῆσιν ἀπὸ τὸ σύστημα τοῦ Λαβ, ὅτε ἐγίνετο χρεὶα νὰ ἐκκαθαρισθῆ τὸ δημόσιον χρέος μὲ χρηματικὸν δεκαπεντάκις ὀλιγώτερον ἀπὸ τὸ ἐνυπάρχον χαρτονομισμα.

Ἡ κυβέρνησις ὑπὸ τὸν Λουδοβίκον δέκατον ἕκτον ἦτο τοσοῦτον γλυκεία καὶ μετρία, παρ' ὅσον ὑπῆρξε σκληρὰ καὶ τυραννικὴ ὑπὸ τὸν Λουδοβίκον δέκατον πέμπτον. Αἱ αὐθαιρέσιαι ἦσαν σπάνια. Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Τουλούζης εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἐσυγχώρησεν εἰς ἑαυτὸν νὰ κάμῃ χρῆσιν δεσποτικῶν καταπιέσεων, διὰ τὰ ὑποστηρίξῃ τὰ χιμαιρικὰ σχέδια του περὶ τῆς Cour pléniere πλήρους συνελεύσεως καὶ τοῦ ἐγγυωρίου φόρου, ἀλλ' αὐταὶ αἱ προσωριναὶ καταπιέσεις ἀπεκρῆνθησαν καὶ ἐτάχυναν τὴν καταδρομὴν του, ἀναγκαίαν συνέπειαν τῆς ἀδυναμίας του, τοῦ νὰ ὑποστηρίξῃ τὰς πράξεις τὰς ὁποῖας ὑπεχρέωσε τὴν αὐτὴν νὰ ἐνεργήσῃ.

Τὰ ἐπίσημα μυστικὰ διατάγματα τοῦ βασιλέως τὰ εἰς τὴν ἀστυνομίαν ἐμπιστευόμενα, καὶ αἱ μυστικαὶ φυλακαὶ τὰς ὁποῖ-

ας ἐπολλαπλασίασεν αὕτη, ὑπῆρξαν ἀναμφιβόλως μεγάλα καταχρήσεις. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἦσαν τοιαύτης φύσεως, ὡστε πολλὰ ὀλίγα πρόσωπα ἐπαπειλοῦντο, δὲν ἠδύνατο νὰ καταστῶσι κινητήριον πρὸς ἐπανάστασιν, ἐνῶ ἄλλοθεν ὁ ὀργανισμὸς τῶν φυλακῶν ὑπῆρχεν ἀρκετὰ γλυκὺς· ὑπῆρξε δὲ ἀγαθοεργία Λουδοβίκου τοῦ δεκάτου ἕκτου. Ἡ ἱστορία θέλει διηγῆθῃ ὅλα τὰ ἀγαθοεργήματα αὐτοῦ τὰ ὁποῖα εἶναι πολυάριθμα, καὶ τὰ ὁποῖα θέλουσι ἀποδείξει, ὅτι ὁ πρίγκιψ οὗτος ἦτο καλός, ἀλλ' ἡ διαγωγή του θέλει ἀποδείξει ὡσαύτως, ὅτι ἐκυριεύετο ἀπὸ μεγάλας ἀδυναμίας. Ὁ πρίγκιψ οὗτος εἰς τὸ νὰ ὑποφέρῃ μόνον καὶ ν' ἀποδῆν ἔδειξε θάρρος. Ἡ ἱστορία θέλει εἰπεῖ ὡσαύτως, διὰ τὴν ὁ μόνάρχης αὐτὸς πάντοτε μὲν ἠγαπᾶτο, πῶποτε δὲ ἐσεβάσθη. Τὸ κατ' ἐμὲ προσθέτω μόνον, ὅτι ὅταν ἠγεώχθη ἡ Βασιλλία, εὐρέθησαν ἐντὸς αὐτῆς ἐπτά μόνον φυλακισμένοι.

Ἄλλ' ἐνῶ ἡ ἐξουσία δὲν ἦτο καταπιεστικὴ, ἡ αὐτὴ ἦτο διεφθαρμένη, ἐξευτελισμένη, καὶ ἐν γένει χωρὶς ἠθικὴν, χωρὶς φῶτα καὶ χωρὶς ἱκανότητα. Ἡ ἀνήθικος ἀφροντισία τῶν ὑπουργῶν ἐπροξένει τόσον κακὸν, ὅσον ἠδύνατο νὰ προξενήσῃ ἡ μοιχρηρία τῶν. Ἡ πλεονεξία ἦτον ἀχαλίνωτος, καὶ ἡ ληστεία χωρὶς ὄρια. Ὁλόκληροι ἐπαρχιαὶ ἐστεροῦντο ἄρτον ἢ δὲ ἀντιθεσις τῆς πείνας, τῆς καθ' ἑκάστην καταστροφώσεως μὲ τὴν πολιτείαν, τὴν καθ' ἡμέραν καταστενομένην μεγαλοπρεπεστέρα, ἦτο διπλὴ προσβολὴ κατὰ τῶν καταπιεζομένων λαῶν. Ἐν τούτοις οἱ λαοὶ δὲν ἐκινῶντο διόλου, καὶ ἂν ἡ ἐπανάστασις εὐρεν αὐτοὺς εὐδιαθέτους ὑπὲρ αὐτῆς, εἶναι βέβαιον, ὅτι αὐτοὶ δὲν τὴν ἐγέννησαν. Ἀλλαχοῦ θέλω ἐκθέσει τὰς διαφορὰς αἰτίας αἱ ὁποῖαι συνέτειναν ὑπὲρ τῆς ἐπαναστάσεως.

να συγκαλήται κατ' ἔτος ἐν ταῦθα μία τουλάχιστον τῶν κακουρ-
γιοδικῶν σύνοδος. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἐλάβομεν ἐπομένως πολλὰς ἀ-
φορμὰς διὰ τὸ πεισθῆναι, ὅτι ἤρχισε νὰ εἰσάγεται καὶ ἐν ταῦθα
ἡ διαφθορά, καὶ ὅτι ἡ ποινικὴ δικαιοδοσία κινδυνεύει νὰ κατα-
στῇ συμαντικὴ κερδοσκοπία, τοῦτο δὲ προσξενεῖ μέγιστον εἰς
τὸ ἔθνος μας μῶμος, ἐπικαλούμεθα τὴν προσοχὴν τῆς ἐξουσί-
ας ὡς πρὸς τὸ συντατάμενον τῶν ἑνόρκων κατάλογον, διὰ
ν' ἀφαιρῶνται ἀπὸ αὐτῶν ὅσοι ἀποδεδειγμένως σχεδὸν γινον-
ται ὄργανα τῆς κακοηθείας.

— Ἡ Γερουσία μὴ ἔχουσα νὰ ἐργασθῇ, ἐνασχολεῖται
εἰς τὴν Ἀστρολογία. Μεταξὺ τῶν ἄλλων παρατηρήσεων
τῆς ἀνεκάλυψεν εἰς τὸ Ζώδιόν τῆς κείμενον μεταξὺ Κρόνου
καὶ Ἑρμοῦ, ὅτι θέλει προσαυξηθῇ διὰ νέας προσθήκης Γερου-
σιαστῶν. Τὴν παρατήρησιν ταύτην ἀμέσως πρὸς γνῶσιν
τοῦ Κοινοῦ ἐδημοσίευσεν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῶν Πρακτικῶν
τῆς ὅστις δὲν πιστεύει, ὡς ἀναγνώσῃ τὰ τελευταῖα φύλλα
τῆς Ἐθνοκρατίας ἢ προσάυξησις αὕτη τῆς Γερουσίας δὲν
δυνατίζει, λέγουσι, τὴν ἀριθμητικὴν προσθήκην τῶν ἀτόμων,
ἀλλὰ τὴν νομικὴν πρόσχωσιν τοῦ Σώματος.

— Ἄλλος νεώτερος δολοφόνος τοῦ βασιλέως τῶν Γάλλων
ἄλλος ἀπονενοημένος ἐκένωσε δύο Πιστόλια κατὰ τοῦ
Φιλίππου, ἐνῷ ἴστατο εἰς τὸν ἐξώστην χαίρετων τῶν λαῶν·
ὁ τολμητικὴ συνελήθη καὶ ἀπήχθη εἰς τὴν φυλακὴν. Καὶ
νένας ἄλλος Βασιλεὺς τῆς γενικῆς ἱστορίας δὲν ἐδυστήχησε
νὰ ὑποπέσῃ τασάκις εἰς τὴν ἀπέπειραν τῶν δολοφόνων,
ὡς ὁ Βασιλεὺς Φίλιππος τῆς Γαλλίας ἢ θεία Πρόνοια ὅμως
πάντοτε ἐματὰίωσε τῶν ἀνθρώπων τὴν κακοβουλίαν, διαφυ-
λάττουσα ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς τῶν ἀγαπητῶν τῆς Φιλίππου,
τῶν Βασιλέα τῆς εἰρήνης καὶ τῆς τάξεως τοῦ ἀνθρωπίνου
βίου.

— Σήμερον ἀρξαμένης τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολο-
γισμοῦ τῆς ὑπουργείας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ὁ Θεοδωρέ-
στατος Σχινᾶς ἐγένετο πρόσκομμα τῆς προχωρήσεως, ἀξίων
νὰ προτιμηθῶσι τὰ Ἐκκλησιαστικὰ νομοσχέδια πάσης ἄλ-
λης συζητήσεως, ὁ δὲ προϋπολογισμὸς ν' ἀκολουθήσῃ μετέ-
πειτα. Πρὸς τὸν ὁποῖον ἀπήγγισεν ὁ Πρωθυπουργὸς εὐστό-
χος. Καὶ ποῖον καιρὸν ἔχασεν ἡ Βουλὴ διατελοῦσα ἐν ἀρ-
γία δι' ἔλλειψιν νομοσχεδίων; ἢ ἰδίᾳ Βουλὴ δὲν ἀνέβαλε τὰς
ἄλλας τῆς ἐργασίας διὰ νὰ ἐνασχοληθῶσι τὰ τμήματα καὶ ἢ
ἐπιτροπὴ εἰς τὴν ἐκθεσίαν τοῦ προϋπολογισμοῦ; ἢ μήπως τό-
σα ἄλλα ἀναγκαῖα νομοσχέδια δὲν μένουσιν ἀνεπεξέργαστα
διὰ ἔλλειψιν τοῦ ἀναγκαίου καιροῦ; καὶ ἄλλα τοιαῦτα εἶπεν
ὁ Πρωθυπουργός· ἢ ἡλιθιότης ὅμως τοῦ Σχινᾶ εἶναι ἀνίαντος

καὶ ἀρκεῖ ν' ἀναφέρω μόνον ὅτι δὲν εὔρε κανέν πρόσκομμα.
Ἡ Βασιλίαι πολεμηθεῖσα μὲ τὸλμην, καὶ μᾶλλον παραδο-
θεῖσα παρά κυριευθεῖσα, ἢ καταπληξίς τῆς αὐτῆς, ἢ ἀποχώ-
ρησις τῶν στρατιωτικῶν ταγμάτων, τὰ ὅποια περιεκύκλουν
τοὺς Παρισίους, ἢ μετανάστευσις τῶν πριγκίπων καὶ τῶν
στρατηγῶν, ἢ ἐπάνοδος τοῦ Βασιλέως εἰς τὸ Δημαρχεῖον
(à l'Hotel de Ville) ὅπου ἐφόρεσε τὸ ἐθνόσημον,
ὁ σχηματισμὸς τῆς Παρισιαῖνης φρουρᾶς τὴν ὁποῖαν ἀπεμιμή-
θη ὁλόκληρος ἡ Γαλλία, ὁ ὄρκος ὁ δοθεὶς εἰς τὸ ἔθνος ἀπὸ
ἄλλων τῶν στρατῶν, αἱ σημαντικαὶ αὐτὰ μεταβολαί, αἱ ὁποῖαι
εἰς ἄλλους καιροὺς ἤθελον κοστίσει ποταμοὺς αἱμάτων, τε-
λεσθεῖσαι ἐν ταῦθα ταχέως καὶ ἄνευ τινὸς ἀντιστάσεως, κατέ-
στησαν ἀπαλύτως κυρία τῆς τύχης τοῦ Γαλλικοῦ ἔθνους τὴν
συνέλευσιν, ἥτις εἶχε κηρυχθῆ συντακτικὴ. Ἡ βασιλικὴ ἐπι-
κύρωσις, εἰς τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποῖαν εὕρισκετο τότε Λουδο-
βίκος, ὁ δέκατος ἕκτος, δὲν ἦτον εἰμὴ τὸ πολὺ δικαίωμα ἀντι-
προσωπεύσεως, οὐδὲ ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ὡς μέσον πραγμα-
τικῆς ἀντιστάσεως. Πῶποτε λοιπὸν δὲν συνέβη ἐπαναστάσις
τοσοῦτον μεγάλη, ταχεῖα καὶ ἐντελής χωρὶς νὰ χυθῇ αἷμα.
Ἐνῷ δὲ εἰς ὄλας τὰς ἄλλας ἐπαναστάσεις ἔγνε χρεῖα διεξο-
δικῶν πολέμων καὶ πολιορκιῶν, εἰς τὴν ἰδικὴν μας δὲν ἐφο-
νύθησαν οὐδὲ δέκα ἄνθρωποι· διότι καταστραφεῖσα ἡ ἐξουσία
ἔμενε χωρὶς κανένα ὑπερασπιστήν, ἢ δὲ ἀντικαταστήσασα
αὕτην κατέβη ὅλα τὰ μέσα τὰ μέσα δηλαδὴ τοῦ νόμου,
τῆς ἰσχύος καὶ τῆς γνώμης τοῦ μεγαλητέρου μέρους τοῦ ἔθ-
νου, τὸ ὁποῖον ἐκ συμφώνου ἤθελε μοναρχίαν νόμιμον καὶ
κυβέρνησιν ἀντιπροσωπικὴν. Ποῦ ἦτο λοιπὸν τὸ λεγόμενον
ἀντιπολιτευόμενον κόμμα τὸ δυνάμενον νὰ τὴν καταπολεμήσῃ

φρονεῖ ὁ πτωχὸς ὅτι περὶ πλεόν ἢ γελοῖα ὑποκρισία του. Δὲν
αἰσθάνεται ὅτι ζεῖ εἰς τὸν 10 αἰῶνα, καθ' ὃν οἱ θεοπαίχται
μισοῦνται καὶ ἀποστρέφονται. Δὲν ἐγνώρισεν ἀκόμη ὅτι ὁ
ἐπιπλαστος ζῆλος του ἐκωμωδῆθη παρὰ πάντων, καὶ τὸ ὄνο-
μά του κατέστη παροιμία ὑποκρινομένου φανατικοῦ.

Ὅθεν, παρελθόντος τοῦ προδιορισμένου καιροῦ τῶν συζή-
τησεων, ἐλύθη ἡ συνεδρίασις χωρὶς νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν
συζήτησιν τῆς οὐσίας.

[ἐκ τοῦ Ἀγγέλου].

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

— Τρομερὸν δυστύχημα συνέβη ἐπὶ τοῦ νέου σιδηροδρό-
μου τοῦ μεταξὺ τῶν Παρισίων καὶ Βελγίου. Εἰκοσι τέσσαρες
ἀμαξαὶ συρόμεναι ἀπὸ δύο ἀτμομηχανὰς εἶχον φθάσει εἰς
μέρος ὅπου ἡ ὁδὸς διέρχεται διὰ ἐλώδους περιοχῆς ὀκτῶ πη-
χεῖς ἐξέχουσα ταύτης, ὅτε μία ἀμαξά ἀποσπασθεῖσα ἐκ τοῦ
μέσου ἐξώκειλε καὶ κατέπεσεν εἰς τὴν βορβορώδη λίμνην
σύρουσα κατόπι τῆς δέκα ἄλλας. Αἱ πρῶται καὶ τελευταῖ
αἱ ἀμαξαὶ ἐμίεναι ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. Αἱ δὲ καταπεσοῦσαι ἐβυ-
θίσθησαν εἰς τὸν βόρβορον, ὅπου ὑπὲρ τοὺς 20 ἀνθρώπους
ἐπιβύθησαν ἐλεεινῶς, πολλὸ πλείοτεροι δὲ κατετραυματίστησαν
καὶ μόλις ἐσώθησαν κολυμβῶντες διὰ τῆς δυσώδους ὕλης.
Ἐν Παρισίῳ διετάχθη αὐστηρὰ ἀνάκρισις κατὰ τῶν ἐπι-
στατῶν τῆς ἐταιρίας τοῦ σιδηροδρόμου μεταξὺ τῶν θυμά-
των λέγουσιν νὰ ἦναι πολλοὶ ἐπίσημοι πολῖται.

— BEAGION. Ἐλαβε χώραν εἰς τὴν μεγάλην αἰ-
θουσαν τοῦ Δημαρχεῖου τῶν Βρυξελλῶν ἡ ἐναρκίς τῆς Συ-
νελεύσεως τῶν Φιλελευθέρων. Παρόντα ἦσαν 360 μέλη.
Ὁ κύριος Δεράκζ, Πρόεδρος τῆς ἐταιρίας προέδρευε, καὶ ἐ-
ξερῶνησε λόγον. Ἡ ἐταιρία ἐπρότεινε σχέδιον συμμαχίας
ὄλων τῶν Φιλελευθέρων τοῦ Βελγίου, τὸ ὁποῖον ἐσυζητήθη
ἄρθρον πρὸς ἄρθρον, καὶ παρεδέχθη μὲ ἐλαφρὰς προποικί-
σεις. Τότε ὁ Πρόεδρος Δεράκζ ἐκήρυξεν ὅτι οἱ Φιλελεύθε-
ροι τοῦ Βελγίου ἦσαν σύμμαχοι, καὶ ὁ Δήμαρχος τῆς Λιέ-
γης κύριος Πεορκάτ ἐπρότεινε ἐν ὀνόματι τῆς ἐνότητος τῆς
Λιέγης, [ὀνομαζομένης παλαιῶι Φιλελεύθεροι] πρόγραμμα,
τοῦ ὁποῦ τὰ κυριώτερα μέρη εἶναι τὰ ἀκόλουθα : 1ον. Ἐκ-
λογητικὴ μεταρρυθμίσις, μὲ ἐλάττωσιν θαυμασίαν τοῦ τιμῆ-
ματος καὶ ἐγγύτησιν τῆς ἰκανότητος καὶ ἀνεξαρτησίας τῶν ἐκ-
λογέων. 2ον. Ἀνεξαρτησία τῆς κοσμικῆς δυνάμεως ἀπὸ τὴν

διὰ τῶν ὅπλων, ἢ νὰ τὴν ἰσοσταθμίση διὰ πραγματικῆς ὀπί-
ασότητος ἀντιπολιτευσέως; Τίς ἀντίστη εἰς τὴν περίστα-
σιν ταύτην; Οἱ μετανάστασι; Φυγάδες δὲν ἠδύνατο πλεόν
ν' ἀπειλήσῃ τὴν Γαλλίαν, καὶ ἦτο παραλογία τὸ νὰ φαντα-
σθῇ καν τις, ὅτι Εὐρωπαϊκὴ τις δύναμις ἔθελεν ὀπλισθῆ ὑπὲρ
αὐτῶν. Οἱ ἀριστοκράται; Ἄλλ' οὕτοι ἐν καιρῷ μάλιστα καθ' ὃν
εἶχον σημασίαν τινὰ, ἐπέμενον μὲν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦτο-
ν καὶ ἐντὸς τῆς συνελεύσεως, ἔντὸς τῶν διακινώσεων, καὶ
ἐντὸς τῶν ἐταιριῶν ὑπὲρ τῶν βασιλικῶν δικαιωμάτων, τῶν
ὁποῖων ἢ παράτασις τὰ μέγιστα ἐνδιέφερε τὴν τε ἀστυκὴν καὶ
πολιτικὴν ὑπαρξίν των· ὁ πόλεμος ἄρα τὸν ὁποῖον ἔκαμον ἦτο
πόλεμος συμμέροντος καὶ κοινῆς γνώμης, καταντήσας ὄλος
διόλου εἰς βουλευτικὰς λογομαχίας, ἔξ ἀποπερᾶτωθεὶς διὰ τῶν
ψηφισμάτων, ὡσπερ αἱ ἰδιωτικαὶ δίκαι διὰ τῶν ἀποφάσεων·
πῶποτε δὲ ἐφ' ἀντάσθησαν νὰ δημιουργήτωσι κατὰστασιν πολέ-
μου αἱματηροῦ μεταξὺ ἔθνους μεγάλου καὶ καθ' ὀλοκληρίαν
ὀπλισμένου, καὶ τῆς κοινῆς γνώμης; τῶν εὐχῶν, τῶν ἐλπίδων,
τῶν δυσαρρεσκείων καὶ τῶν παραπόνων μίᾳς κλάσεως ἀνθρώ-
πων ἐυαρθῶν, σμικρῶν καὶ ἐκάστην σημαντικῶς,
ἐὰν δὲν ἀπεφάσιζον νὰ σκεφθῶσι διὰ τὰς ἄλλας, καὶ νὰ ἦναι
δικαίαι καὶ πρὸς αὐτὴν ὡς πρὸς ὄλον τὸν κόσμον. Ποῦ λοι-
πὸν ἦτο, τὸ ἐπαγαλόμενον, τὸ κόμμα, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ πο-
λεμηθῇ; Ἦσαν ἄραγε αἱ ξένοι δυνάμεις; Κἀμμία δὲν ἐφ' ἀντά-
ζετα νὰ μᾶς πολεμήσῃ; καὶ μάλιστα ἠσυνελευσις τοῦ Πιλιτιῆ
ἢ λαβοῦσα χώραν τὸ ἐπόμενον ἔτος, διεσκέφθη πῶς νὰ προ-
φυλαχθῇ ἀπὸ τὸ εἶδος τῆς σταυροφορίας, τῆς διακηρυχθείσης
δημοσίως ἀπὸ ἑν κόμμα ἰσχυρὸν καὶ αὐτεξούσιον τότε, καὶ
ἢ ὁποῖα ἀπὸ τοῦ βήματος τῶν Ἰακωβίνων ἐπαπειλεῖ ὄλους

ἐπ' ὁρὸν τοῦ κλήρου, 3ον. Ἐλευθερία παντὸς εἶδους διδασκα-
λίας χωρὶς τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ κλήρου. Τὸ πρῶτον μέρος δι-
ήγειρε ζωηρὰς ἀμφισβητήσεις, τὰ ἄλλα δύο παρεδέχθησαν
σχεδὸν χωρὶς ἀντιλογίας. Τὸ πρῶτον μέρος ἤθελεν ἐπιφέρει
παραχρῆν, ἀν δὲν ἦτον ὁ Κύριος Ρούσελ, μέλος τῆς ἐπιτρο-
πῆς τῆς συμμαχίας, ὅστις κατέπεισε τοὺς φιλονικούντας νὰ
μὴ σπεύρωσιν ἐκ πρώτης ἀρχῆς ζιζάνια, ἀλλὰ νὰ βοηθῶνται
μεταξὺ τῶν ἀδελφικῶς. Ὁ λόγος ἤρρεσε τόσον, ὥστε οἱ ἀντι-
φ ε ρ ὁ μ ε ν ο ἰ ἄ δ ε λ φ ο ἰ ἐβρίθησαν ὁ εἰς εἰς τοῦ ἄλλου
τὰς ἀγκάλας, ἐν ᾧ ὅλοι οἱ παρόντες ἐχειροκρότου. Τὸ ἄρθ-
ρον ἐψηφοφορήθη καὶ παρεδέχθη ὁμοψήφως. Μετὰ ταῦτα ἔγει-
νε πρότασις, ὅτι ὅσοι ἤθελον παρουσιάσθῃ ὡς Φιλελεύθεροι
ὑπόψηφοι, ἤθελον εἰσθαῖ ὑπόχρεοι νὰ τηρήσουν τὸ πρόγραμμα.
Εἰς τὴν συζήτησιν αὕτην εἶπον πολλὰ περὶ ὀρισμένης πληρε-
ξουσιότητος, ἐμποδίου παντὸς συνταγματικοῦ κράτους, καὶ
τελευταῖον ἀπεφασίσθη ὅτι ἀρκεῖ νὰ παρουσιασθῇ ὡς ὑπο-
ψήφιος Φιλελεύθερος διὰ νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ἐγκρίνει τὸ πρό-
γραμμα. Ἐν μέλος ἐπρότεινε νὰ παρακινήσῃ τὸν μικρότερον
κλήρον νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὸν βαρὺν ζυγὸν, τῶν ἐπισκόπων,
καὶ ἢ πρότασις παρεδέχθη μὲν παμψηφί πληρὴ μετὰ ζωηρὰν
ἀντιλογίαν.

— Αἱ διὰ τοῦ τελευταίου Αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου ἐλθούσαι
εἰδήσεις ἀπὸ Γερμανίαν παρέχουσι ἀφορμὴν πολλῶν καὶ κα-
κῶν σκέψεων. Μία καὶ ἡ αὕτη ἰδέα ἐπικρατεῖ εἰς ἅπασαν τὴν
Γερμανίαν, ἢ ἰδέα τῆς ὑποστηρίξεως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς
Δυναστείας τῆς. Τὸ αἰσθημα τοῦτο τῶν Γερμανικῶν λαῶν
ἐπιβρέασε φαίνεται πολὺ καὶ τὸν Αὐτοκράτορα Νικόλαον κα-
τὰ τὴν τελευταίαν περιοδοσίαν του, ὅστις ἐπιστρέψας εἰς Πε-
τρούπολιν ἔδειξεν, ὅτι συμμερίζεται τὰς συμπαθείας τοῦ Γερ-
μανικοῦ λαοῦ, διατάξας ἀμέσως νὰ πληρωθῇ ὁ Κ. Ροσγίλ,
διὰ τὸ ἀναλογεῖν τὴν Ρωσίαν μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ δανείου.
Διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀτμοπλοίου πληροφοροῦμεθα, ὅτι τὸ ὑπουργεῖ-
ον Ρούσελ ἀπαντᾷ ἐν ταῖς ἀγγλικαῖς βουλαῖς εἰς τὰ πρῶτα
αὐτοῦ βήματα, μεγάλα προσκόμματα ὑπάρχουσι δὲ ὑπόνοιαι,
ὅτι εἰς τὸ περὶ ζακχάρους ζήτημα, τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο θέλει
εὐρεθῆ εἰς ἀνάγκην νὰ διαλύσῃ τὰς Βουλὰς ἢ δημοτικότης
τοῦ Κ. Πηλ ἀξάνει ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν εἰς τοιοῦτον βαθ-
μὸν, ὥστε οἱ γνωρίζοντες τὴν Ἀγγλίαν θεωροῦσιν ἀναπόφευ-
κτον τὴν ὅσον οὕτω ἐπάνοδον εἰς τὰ πράγματα τοῦ πολιτι-
κοῦ αὐτοῦ ἀνδρός.

— Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἀνοθέρου, ὁ ἄλλοτε Δουξ τοῦ
Κουμπερλάνδ θεῖος πρὸς πατρός τῆς Βασιλείσης τῆς Ἀγγλί-
ας ἔπεμψεν ἐσχάτως εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα Ὁθωνα τὸ

τοὺς ὀρόνους τῆς Εὐρώπης. Ἐξ ἄλλου μέρους ἢ ἱστορία,
ἢ ἥτις περιφρονητικῶς θέλει κάμει μνησὶν ὄλων τῶν ποταπῶν
ψευδῶν τῶν διαδοθέντων ἐπ' αὐτῶ τῶ ἀντικειμένων ἀπὸ λαῶν
εὐρήθη, θέλει βεβαιώσῃ, ὅτι κἀμμία δύναμις εἶχε θέλησιν ἢ
συμφέρον νὰ μᾶς προσβάλλῃ, καὶ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀλη-
θείας τῶν λόγων μας, ὡς ἀποφανθῶσιν αὐτὰ τὰ πράγματα.
Διότι ὅτε ἐκηρύξαμεν τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Αὐστρίας, καὶ
εἰσεβάλομεν ἐντὸς τοῦ Βελγίου, κἀμμία προετοιμασία πολέ-
μου ὑπῆρχε, καὶ ὁ τόπος αὐτὸς δὲν εἶχεν οὐδὲ εἰκοσι χιλιά-
δας στρατιωτῶν.

Καθίσταται ἄρα ἀναντιρρήτον, ὅτι ἐντὸς τριῶν ἐτῶν οὐ-
δόλως εὐρέθημεν εἰς ἀνάγκην νὰ πολεμήσωμεν, εἴτε με ἐσω-
τερικὸς εἴτε με ἐξωτερικὸς ἐχθρὸς· ὡς ἐκ τούτου δὲ οὐ-
δεὶς ἄλλος λαὸς ἐλευθερώθη τοσοῦτον εὐτυχῶς. Μόνη ἢ
λέξις ἐπαναστάσις ἐκπλήττει πραγματικῶς ὅν τινα ἤθελεν
ἔχει τὸ θάρρος τοῦ νὰ τὴν ἐπιθυμήσῃ, καὶ ἂν ἤθελε θεω-
ρεῖ αὕτην ἔργον τῆς ἀνάγκης, ἀλλ' ἔχοντα ταύτοχρόνως ἀφ' ἑ-
νὸς μὲν ἀρκετὰ φῶτα, διὰ νὰ κρίνῃ περὶ τῶν φυσικῶν
αὐτῆς συνεπειῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀρκετὴν καλοκάγαθίαν διὰ νὰ
ὀρηγήσῃ τ' ἀναπόσεικτα αὐτῆς δεινὰ. Ἡ τῆς ἐπαναστάσε-
ως κατὰστασις εἶναι κατὰστασις θανάτου, καὶ ὡς ἐκ τούτου πρέ-
πει ἀναντιρρήτως νὰ ἦναι ἐφήμερος. Εἶναι κλονισμὸς, ὅστις
σεῖει ὄλον τὸ πολιτικὸν σῶμα τοῦ ὁποῦ χαλαρόναι ἢ διαρῆ-
γυεῖ ὄλην τὴν μηχανήν, ὥστε εὐχῆς ἔργον εἶναι νὰ στερεοῦ-
ται ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον τὸ σῶμα αὐτὸ εἰς νέας βάσεις
καὶ νὰ ἐξασφαλιστεται. Ἐνὶ λόγῳ δὲν ὑπάρχει λαὸς, ὅστις
νὰ μὴν ἐπιθυμῇ νὰ ἐξέλθῃ ταχύτερον ἀπὸ τὴν τῆς ἐπαναστά-
σεως κατὰστασιν, ἅμα ἤθελε δυναθῆ. Ἀλλὰ τί πρέπει ἄραγε

διάγραμμα του Τάγματος του Αγίου Γεωργίου. Το παράσημον τουτο είναι το πρώτιστον του Βασιλείου του Ανοβέρου και δέν έχει ειμή μίαν μόνην τάξιν την του Μεγαλοσταύρου.

Κατά συνέπειαν της προσφάτως μεταξύ Ελλάδος και Ανοβέρου συνολογηθείσης Συνθήκης εμπορίας και ναυτιλίας, ο Μεγαλειότατος Βασιλεύς του Ανοβέρου, απένειμε τόν Μεγαλοστάυρον του Τάγματος τών Γουέλφων εις τόν Ηρωθπουργόν Κύριον Ι. Κωλέττην και εις τόν ύπουργόν τών Ναυτικών ύποναύαρχον Κ. Κανάρην. Απένειμε συγχρόνως τά διάσημα τών Ανωτέρων Ταξιαρχών του αυτού Τάγματος εις τόν Κύριον Πέτρον Δελιγιάννην Διευθυντήν του ύπουργείου του Βασιλικού Οίκου και τών Έξωτερικών σχέσεων, και πληρεξούσιον της Α. Μ. του Βασιλέως της Ελλάδος εις την διαπραγματεύσειν της ειρημένης Συνθήκης

[εκ του Φίλου του Λαού]

Ανεγνώμεν εις το τελευταίον ύπ αριθ. 103. φύλλον του Αϊδίου άρθρον άφορών την βουλευτικήν τών Κρητών εκλογήν.

Λυπούμεθα και ήμεεις, σύμφωνα με τόν συντάκτην του άρθρου αυτού, διά την βραδύτητα του ν' άποφανθή ή Βουλή επί της τών Κρητών βουλευτικής εκλογής, και δέν πρέπει ν' άμφιβάλλη ο κύριος συντάκτης του άρθρου αυτού, ότι α'τία της βραδύτητας ταύτης είναι ο αυτοχθονισμός, όστις επιθυμών νά σφετερισθή όλα τά του Συντάγματος πλεονεκτήματα, δέν θεωρεί μ' ευχαιρίστησιν του ετερόβροχονας εισερχομένους εις την Βουλήν. Αλλά δέν είμεθα διόλου σύμφωνοι με τόν κύριον Εϋθύρωνα, ως προς τας όποιας κάμνει προσβολάς, διά του άρθρου του αυτού, κατά του εκλεγέντος ύπό τών Κρητών Βουλευτού κυρίου Ξεναυδάκη, διότι εκ του πλησίον τόν άνδρα γνωρίζαντες, ανεγνωρίσαμεν εις αυτόν και πατριωτισμόν, και φιλογένειαν, και ίκανότητα, διά νά εκπληρώση προσηκότως τό έξοχον καθήκον του Βουλευτού, με τό όποιον οι συμπολίται του Κρητες τόν έτίμησαν, και είμεθα βέβαιοι ότι θέλει δικαιώσει την έγλογήν του.

Θεωρούμεν άρα από αίσθημα αντιπαθείας και φθόνου ύπαγορευθέντα όσα εκθέτει κατ' αυτού ο κύριος Εϋθύρων εις τό περι οϋ ο λόγος άρθρον του.

νά σκεφθώμεν και νά είπωμεν διά τόν λαόν εκείνον, όστις διακηρύττεται επαναστατικός, όπότεν δέν ύπάρχη επανάστασις, ήδύνεται διά την άπόλυτον στέρησιν πάσης νομίμου τάξεως, και προσπαθεί παντί σθένει νά διαμένη εις την κατάστασιν αυτήν καθόσον δύναται, ως νά εύρίσκετο εις την φυσικήν του κατάστασιν: Και όμως τοιοϋτον είναι τό μοναδικόν φαινόμενον εις τά χρονικά τών εθνών, τό όποιον τό ίδιόν μας έθνος έδειξε διά πολλών έτών διάστημα.

Πολλοί θέλουσιν αντίτάξει εις τά λεγόμενά μου ταϋτα την 10. Αυγούστου ως άπόδειξιν, ότι ή πρώτη επανάστασις έμελε νά παράξη δευτέραν προς καθίδρυσιν της δημοκρατίας. Εις ταϋτα πάντα δύναμαι νά είπω έν πρώτοις [σύμφωνα με την ιστορίαν] ότι ή 10 Αυγούστου [άν κρίνη τις από τας συνεπειάς τας όποιας μέχρι τούδε έπέφερε] θέλει θεωρηθή ως θρίαμβος ένός κόμματος καταστρέφαντος την βασιλείαν, διά νά την αντικαταστήση από την τυραννίαν, και όποιαν τυραννίαν! και ότι παραδεχόμενος, ότι ή προκήρυξις της δημοκρατίας ήτο τό αυτό ως και ή εγκαθίδρυσίς της, ότι ή άναρχία ή επικρατήσατα μέχρι της 31 Μαΐου ύπήρξεν έλευθερία, και ότι ή τερατώδης παραγωγή του συνεδρίου του Ροβεσπιέρου ήτο ή Σύνταγμα, παραδεχόμενος λέγω τόν υπερβολικόν αυτόν παρολογισμόν, έχω όλον τό δίκαιον κατά τών οϋτω πώς σκεπτομένων, καθότι διά νά ήναι συνεπείς εις τόν παραλογισμόν των αυτόν, είναι ύπόχρεοι νά συμφωνήσωσι μετ' έμού, ότι ύστερον από αυτό τό αξιούμενον σύνταγμα και την αξιούμενην άπο-

Ο αληθώς φιλέλλην Πρέσβυς της Γαλλίας εν τη Ελλάδι κύριος Πισκατώρης, διορίσθη εσχάτως Πατριάρχης της Γαλλίας, και ανεχώρησε μάλιστα δι' εκεί, διά νά δώση τόν όρκον της ύπηρεσίας αυτής, κατ' έπίσημον έπισημόν εις τας Αθήνας την έντιμον οικογένειάν του. Συγχαιρούμεν τόν κύριον Πισκατώρην διά ταύτην την νέαν θέσιν, με την όποιαν κατ' αξίαν τών ειλικρινών, πιστών και καλών εκδουλεύσεων του τόν έτίμησεν ο σεβαστός Βασιλεύς του.

Πριν αναχώρησεν εκ της Ελλάδος ο κύριος Πισκατώρης διεκοίνωσεν έπισήμως εις την Έλληνικήν Κυβέρνησιν, ότι έν εκατομμύριον εκ του περισσεύματος του Έλληνικού δανείου έτέθη ύπό της Γαλλικής Κυβερνήσεως εις την διάθεσιν της ιδιικής μας, διά νά τό μεταχειρισθή εις την όδο ποίαν του κράτους. Έκ του εκατομμυρίου αυτού προσδιορίσθησαν δραχμαί 80. χιλιάδες διά τά ύδατα της πρωτεύουσας.

Και έν Κωνσταντινουπόλει έγινε εσχάτως άπό πειρα δολοφονίας κατά του Πρίγκιπος της Σάμου κυρίου Βογορίδου λέγεται δε, ότι ο άποπειραθείς την δολοφονίαν αυτήν ύπήρξεν ο κύριος Σταματιάδης Σάμιος, όστις ως ύσάτως διαφημίζεται, συλληφθείς έφρονεύθη από τας αιτίας και πληγάς τας όποιας έπέφερον επί του σώματός του οι συλλαβόντες αυτόν Όθωμανοί στρατιώται και χωροφύλακες.

Η αλήθεια του δράματος αυτού ύπάρχει εισέτι κεκαλυμμένη, και ως εκ τούτου δέν μάς είναι συγκεχωρημένον νά εκφράσωμεν κάμμίαν ύπερ ή κατά γνώμην. Ο βίαιος όμως θάνατος του Σταματιάδου αυτού, άν ήναι αληθής, άφίνει μεγάλας ύπερ της ένοχής του άμφιβολίας. Δυσκόλως δύναται ν' άποδειχθή εις την Τουρκίαν, και μάλιστα προκειμένου τοιοϋτου συμβάντος, ή άθωότης.

Άρθ. 102.

Κατά συνέπειαν του ύπ αριθ. 3764 εκτελεσοϋ Συμβολαιογραφικού έγγραφου γενομένου ένώπιον του Συμβολαιογράφου Έρμουπόλεως κυρ. Α. Δαυίδ, και της από 9. Δεκεμβρίου Τ. Ε. κοινοποιηθείσης έκθέσεως πλειστηριασμού τών κατάσχεθέντων χωραρίων κειμένων εις τά Βαμπά του

δοχήν του τω 1793 δέν ήμεθα, ουδέ έπρεπε νά ήμεθα πλέον εις επανάστασιν, και όμως την έποχήν αυτήν εκλεξάν νά διακηρύξωσι νομίμως ότι ευρισκόμεθα εις κατάστασιν επαναστάσεως, και ότι ή κυβέρνησις ήτον επαναστατική είναι δε δεύτερον φαινόμενον, επίσης παράδοξον ως τό πρώτον, ότι μία νομοθετική σύνοδος έτόλμησε νά είπη εις ένα όλόκληρον λαόν. » Ίδού τό Σύνταγμα τό όποιον μάς έπεφορτίσατε » νά κάμωμεν τό έδέχθητε δημοφώνως, δέν θέλετε κάμει » όμως χρήσιν αυτού, ειμή εις την άβέβαιον και μακρυνήν έποχήν, την όποιαν ήμεεις θέλομεν ευαρεστηθή νά σάς προσδιορίσωμεν, και μέχρι της έποχής αυτής θέλετε είσθαι εις » κατάστασιν επαναστάσεως, και ήμεεις θέλομεν σάς κυβερνήσει επαναστατικώς. »

Έρχόμεθα ήδη νά εξετάσωμεν τό είδος της αντιπάσεως με ταξϋ τών λέξεων επανάστασις και Κυβέρνησις. Εάν οι καταστροφείς της Βασιλείας ύπήρξαν πραγματικώς δημοκράται, πρώτιστον αυτών έργον και επιθυμία ήθελον είσθαι τό νά ένισχύσουν έν πρώτοις τας αρχικάς βάσεις πάσης νομίμου τάξεως, και νά εξασφαλίσουν την εξάσκησιν τών φυσικών δικαιωμάτων όλων τών πολιτών, άπαράζουσάν την έλευθερίαν, γεννώσαν την αληθήν ιδέαν αυτής, και έμπνέουσάν προς αυτήν τόν έρωτα. Τί δύναται νά κάμωσιν άράγε οι καθίδρυται ένός νέου πολιτεύματος; Εις ποίον άράγε θέλουσιν άποταθή πρό πάντων; Καθήκόν των είναι νά κάμουν νά κατανοήση τό κοινόν, ότι τό νέον πολιτεύμα είναι προτιμητέον του καταστραφέντος, διότι

Παντελή Νικολάου Μπρούσκου διά του κλητήρος της περιφέρειας του Πρωτοδικείου Σύρου Κ. Α. Αχριμβάρη, έγών ο εκτελών τά Συμβολαιογραφικά Ειρηνοδίκης Σερίφου Ιωάννης Λευϊτικός, δυνάμει του 168 άρθρου του οργανισμού τών Δικαστηρίων και Συμβολαιογράφων, βεβαιώ ότι άπό εξέτέθησαν εις Δημοπρασίαν τά ειρημένα χωράφια, κατά την έννοιαν τών μνησθέντων έγγραφων παρόντος του αντίκλητου, του δανεισοϋ Κ. Αγγέλου Αχριμπάρη, παρόντων και τών ύποφαινομένων μαρτύρων κατοίκων Σερίφου, γνωστών μοι, και εις την τελευταίαν στιγμήν της προσδιορισθείσης προς πλειοδότησιν ο Κ. Κωνσταντίνος Γεωρ. Κυριτζής εις δραχ. διακοσίας έννενηκόντα αριθ. 290 κατεκυρώθησαν τά ειρημένα χωράφια κατά την έννοιαν του 899 άρθρου της Πολ. Δικονομίας, εις τόν πλειοδοτήσαντα τούτον Κωνσταντίνον Γεωργίου Κυριτζήν, πληρώσαντα προς τόν αντίκλητον Αχριμβάρη τας διακοσίας έννενηκόντα δραχμ. άς τινας και έλαβεν ο αντίκλητος οϋτος.

Θθεν δυνάμει του άρθρου 906. της Πολ. Δικ. γίνεται κύριος άμετάβλητος τών χωραρίων τούτων ο ειρημένος Κωνσταντίνος, έχων τό κύρος νά τά διαχειρισθή αυτά ως θέλει.

Προς βεβαίωσιν δε ύπεργράφησιν ότι Αχριμβάρης και ο Κωνσταντίνος, άπό πρώτον τοίς ανεγνωσθη τό παρόν, παρόντων τών ύποφαινομένων μαρτύρων.

Προσκληθείς ο Κωνσταντίνος νά ύπογράψη όμολόγησεν ότι άγράμματος ών δέν ήξεύρει νά ύπογράψη.

Συνετάχθη έν Σερίφω την είκοστήν έκτην Δεκεμβρίου του χιλιεσοϋ άκτακοσιοσοϋ τριακοσοϋ έβδομου έτους

- Άγγελος Αχριμβάρης αντίκλητος.
  - Λαζαρης Αθ. Κόντες μάρτυς.
  - Κωνσταντίνος Μ. Λιθάνιος Μάρτυς.
- ο εκτελών τά Συμβολαιογραφικά
Ειρηνοδίκης Σερίφου βεβαιώ.
Ιωάννης Λαμ. Λευϊτικός.

ως είναι πασίγνωστον, οι λαοί τότε μεταβάλλουν κατάστασιν πραγμάτων, όταν πρόκειται νά βελτιωθή αυτή. Η αρχή αυτη είναι ουσιασώς τό πνεϋμα και ή πολιτική μίξις επαναστάσεως. Αυτή ή γενική ευημερία, είναι ή καλύτερα άπάντησις εις τούς όλίγους εκείνους, οίτινες ήθελον λυπεισθαι διά την παλαιάν κατάστασιν τών πραγμάτων, και ταυτοχρόνως είναι τό ασφαλέςτερον όπλον έναντίον τών έχθρών του νέου συστήματος. Τούτων οϋτως έχόντων, δέν ύπάρχη μηδέν κώλυμα του νά εκδοθώσι πρό πάντων νόμοι ύπερ της άτομικής έλευθερίας, της προσωπικής ασφαλείας της ιδιοκτησίας διότι ταϋτα είναι τά πολιτικώτερα στοιχεία της κοινωνικής ύπαρξεως. Τούτο τό πρώτον βήμα ήθελε συντελέσει εκατοντάκις περισσότερον ύπερ της καθίδρυσως της δημοκρατίας, παρά όλαί αι έξωτερικά νίκαι: διότι ή τύχη τών όπλων είναι εφήμερος. Επομένως είναι πιθανότατον και κοινότατον τό νά ήναι τις νικητής τών έξωτερικών έχθρών, και νά καταπιέζεται από οικειοκούς τυράννους ένω ή πολιτική ύπαρξις στερεομένη επί τών δικαιωμάτων της, προσκολλά άκατανικήτως τούς λαούς εις τούς θεμελιωτάς της, και εξασφαλίζει αυτούς και ως προς τούς σκοπούς τών θεμελιωτών, και ως προς την ίδίαν των ευημερίαν.

(άκολουθεί)

Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
© ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ